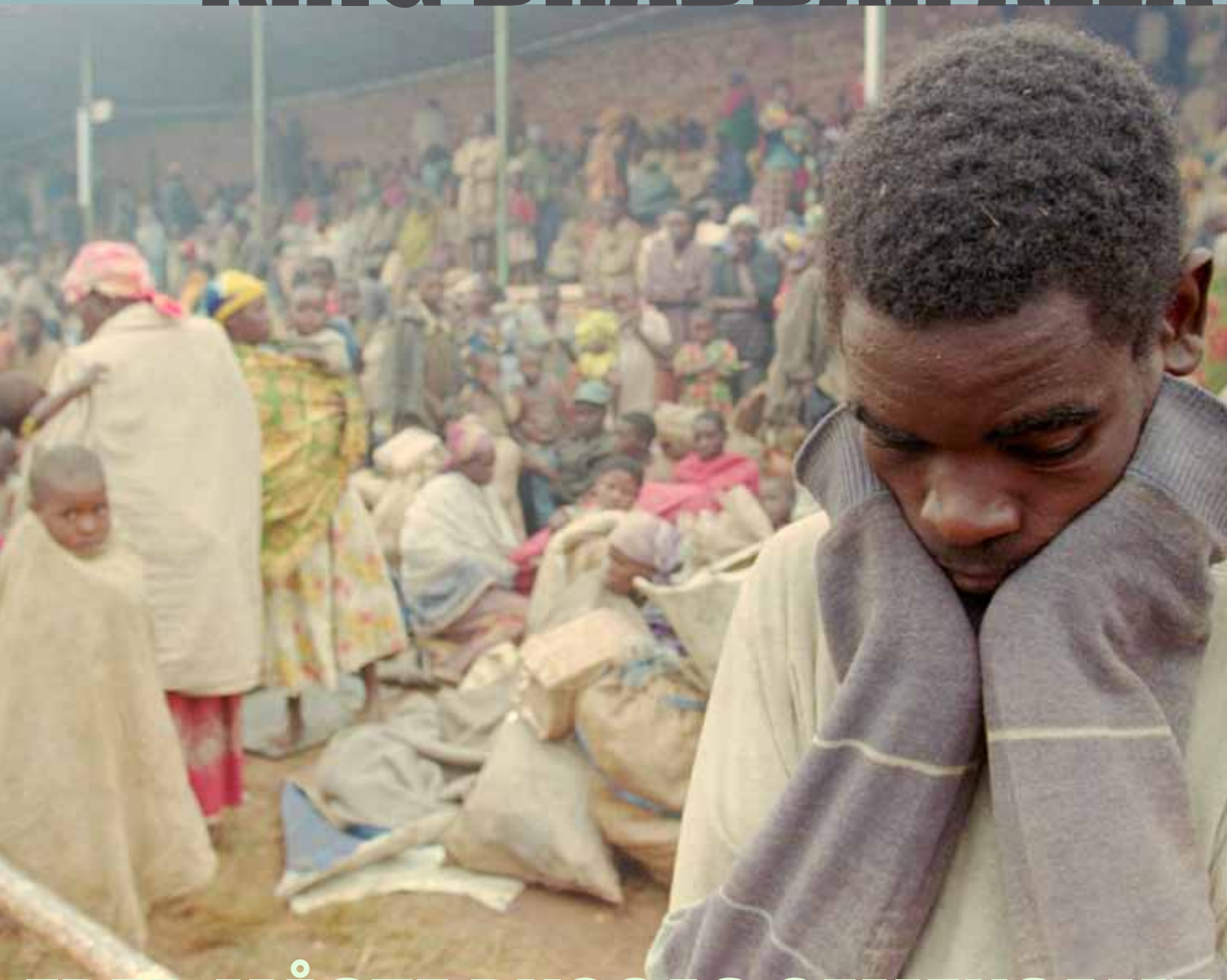

KRIG DRABBAR ALLA

FRED MÅSTE BYGGAS GEMENSAMT

VAD ÄR EN RESOLUTION?

En resolution (lat. resolu'tio, upplösning, av lat. reso'lvo, åter lösa upp, åter lossa) är en motion som antas av medlemmarna i en organisation eller i exempelvis en internationell organisation som FN med medlemsstater och en generalförsamling. En resolution är inte att likställa med en juridisk nationell lag, utan skall snarare ses som en kraftfull rekommendation som parterna genom sitt medlemskap i vanligen mellanstatliga organisationer på förhand förbundet sig att följa.

FN-resolutioner är ett av Förenta nationernas verktyg för konflikthantering. FN har flera olika sätt att påverka nationer, från diplomatiska övertalningsförsök till obligatoriska sanktioner, vilka kan vara såväl ekonomiska som militära. Endast säkerhetsrådet kan anta för medlemmarna bindande resolutioner. De permanenta medlemmarnas vetorätt har ofta gjort det omöjligt att fatta resolutioner när det gäller konflikter där någon av dessa stater varit involverad. Generalförsamlingens resolutioner kan endast fungera som rekommendationer; församlingen kan inte fatta för medlemmarna bindande beslut annat än i val- och budgetfrågor.

Den här boken är publicerad år 2010 av Operation 1325 med
finansiellt stöd från Folke Bernadotte Akademin.

Skriven av: Hannah Rosenqvist
Layout: Aron Fogelström och Anna Erlandson
Textgranskning: Gudrun Renberg och Anna Sundén
Omslagsbild: Flyktingläger i Burundi. Foto. Scanpix

FÖRORD

Krig och väpnade konflikter påverkar hela världen – länder, samhällen och ytterst människors liv. Kvinnor, män, flickor och pojkar berörs alla av en väpnad konflikt oavsett om de deltar aktivt i konflikten som stridande eller inte. Är det därför inte självklart att vägen från krig till fred kantas av gemensamma beslut där både kvinnor och män deltar på lika villkor?

Operation 1325 och många andra svarar ja på den frågan och vi verkar för mer makt åt kvinnor i fredsprocesser. Vi kan helt enkelt inte acceptera att kvinnor världen över fortsätter att uteslutas från ansträngningar för fred och säkerhet.

Med den här skriften vill Operation 1325 inspirera Dig att lära mer om krig och fred, att diskutera varför fler kvinnor behövs i fredsprocesser och att ta egen ställning. I skriften möter du också några fredsaktivister som är levande exempel på att kvinnor trots motstånd tar plats och gör sina röster hörda mot krig och för fred.

Anna Sundén, Operation 1325

INDEX

Sid 5	Vad är 1325	Sid 14	Mer makt åt kvinnor i fredsprocesser
Sid 7	Visste du att...	Sid 18	Sverige och resolution 1325
Sid 9	Fakta om FN	Sid 19	Möt tre fredskämpar för resolution 1325
Sid 10	Faktaruta: Krig	Sid 20	Problem och lösningar
Sid 11	Krigets nya arenor	Sid 21	Det här är operation 1325
Sid 13	Kongo/DRC	Sid 26	Tips på övningar

PEACE
STOP THE
WAR

PEACE
NOT
WAR

SAY
NO TO
WAR

W
W
DEVELOP

VAD ÄR 1325?

Den 31 oktober år 2000 röstade FN:s säkerhetsråd fram resolution 1325 om kvinnor, fred och säkerhet. En av grundtankarna med resolutionen var att kvinnor inte längre enbart skulle beskrivas som hjälplösa offer, utan som aktiva politiska aktörer för fred. Det var ett historiskt beslut, eftersom det var första gången som säkerhetsrådet valde att särskilt uppmärksamma kvinnors roll, och erfarenheter som en säkerhetsfråga under och efter konflikt.

I grunden är resolution 1325 en fråga om demokrati och människors lika värde. Resolution 1325 bygger vidare på överenskommelserna om de mänskliga rättigheterna. Resolution 1325 är inte bindande, utan rekommenderad. Det betyder att stater inte kan straffas om de inte följer och genomför resolution 1325. Vad resolutionen däremot bidrar till är att sända ut en tydlig signal om det internationella samfundets engagemang i frågan.

Resolution 1325 är ett politiskt och juridiskt ramverk för att lyfta vikten av genusmedvetenhet under konflikt, med tonvikt på att förbättra de negativa konsekvenser som konflikter får för kvinnor och flickor. Resolution 1325 reser därför vikten av kvinnors roll i konfliktförebyggande arbete, fredsförhandlingar, fredsbyggande arbete och återuppbyggnad.

Resolution 1325 är ett resultat av att kvinnoorganisationer intensivt har genomfört påverkansarbete för att förbättra kvinnors och flickors situation under väpnad konflikt. Det visar vikten av engagemang från det civila samhället. Med det civila samhället menas organisationer som inte är bundna till staten. Dessa brukar kallas för NGO:s, vilket på svenska översätts till icke statliga organisationer. Exempel på NGO:s är Operation 1325, Amnesty International och Röda Korset. Dessa aktörer har möjlighet att påverka genom exempelvis, kampanjer, utbildningar samt ställa krav på ansvariga politiker.

FYRA VIKTIGA MÅL:

- öka kvinnors deltagande i konfliktförebyggande och fredsfrämjande insatser och stödja kvinnors fredsinitiativ i konfliktområden.
- säkerställa kvinnors deltagande i institutioner och i beslutsfattande i postkonfliktsituationer och övergångsprocesser från konflikt till fred.
- stärka skyddet för kvinnors och flickors mänskliga rättigheter och särskilda behov i samband med krig och konflikt.
- integrera ett jämställdhetsperspektiv i freds- och säkerhetsfrämjande och humanitära insatser.

1820/1888/1889

Till resolution 1325 har det även vuxit fram tre tilläggsresolutioner: 1820, 1888 och 1889. Den resolution som har fått mest uppmärksamhet är 1820, som fokuserar på de sexuella övergrepp, exempelvis våldtäkt, som begås mot kvinnor och barn under och efter konflikter. Det var i resolution 1820 som våldtäkter för första gången definierades som ett vapen i väpnade konflikter. Margot Wallström som är FN:s särskilda representant för arbetet mot sexuellt våld i konflikter har resolution 1820 som utgångspunkt för sitt arbete. Under hösten 2010 har mycket arbete koncentrerats till Kongo, där problemet med sexuellt våld är utbrett. Resolution 1325 utgör grunden i arbetet med att öka kvinnors inflytande, och innefattar att sexuellt våld ska bekämpas, resolution 1820 utvecklar dock den delen än tydligare.

FN:s speciella representant Margot Wallström
möter kvinnor i DRC. Foto: Scanpix

VISSTE DU ATT...

resolution 1325 fyllde tio år den 31 oktober 2010.

det är tack vare starka kvinnoorganisationer som resolution 1325 skapats.

svenska Margot Wallström är FN:s särskilda representant mot sexuellt våld i konflikter.

ECUADOR

GEORGIA

EGYPT

GERMANY

FAKTA OM FN

- **FN har 192 medlemsländer**
- **FN:s säkerhetsråd har stor makt inom FN. Femton länder sitter där men fem har permanent plats med vetorätt. Dessa är: Kina, Ryssland, Storbritannien, Frankrike och USA. Övriga platser roteras mellan medlemsländerna.**
- **FN:s generalsekreterare heter Ban Ki-Moon och kommer från Sydkorea.**
- **Den 24 oktober firas FN-dagen runt om i världen.**
- **Resolution 1325 har antagits av FN:s säkerhetsråd.**
- **De tidigare enskilda kvinnoorganen inom FN har nu slagits ihop till ett, UNWomen.**
- **Sverige är ett av de 25 medlemsländer som har skapat en nationell handlingsplan för resolution 1325.**

FAKTA KRIG/VÄPNAD KONFLIKT

■ Mellanstatliga konflikter: utspelar sig mellan två stater och har under historien varit vanliga. Exempel finns att finna från de två världskrigen och kalla kriget med flera. I dag finns däremot inga pågående mellanstatliga konflikter.

■ Inbördeskrig utspelar sig inom en stat. Det betyder att konflikten beror på motsättningar inom ett land, ofta är det en eller flera grupper som känner sig diskriminerade och startar krig mot regeringen, eller varandra.

■ I dag finns det enligt UCDP (Uppsalas konfliktdatabas) 29 pågående inbördeskrig i världen.

KRIGETS NYA ARENOR

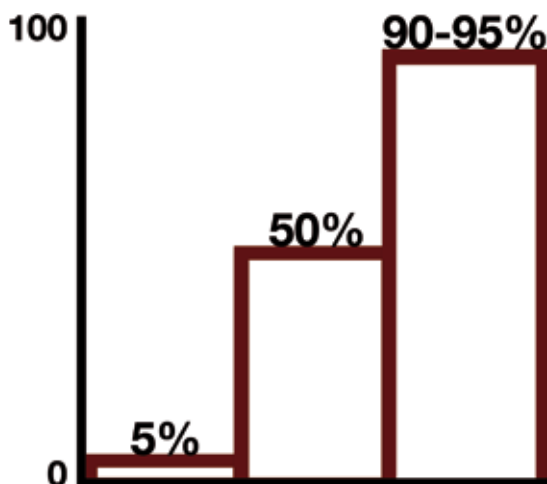
Resolution 1325 är i många fall sammankopplat till det arbete som utförs i länder där det råder konflikt, eller där konflikter nyligen avslutats. I historieböckerna beskrivs krig oftast som stater som stridit mot varandra om makt och territorium. I dag ser situationen annorlunda ut: Det pågår 29 väpnade konflikter i världen, men dessa kategoriseras samtliga som inbördeskrig. Det betyder att konflikten beror på motsättningar inom landet, och botten ofta i att vissa grupper vill ha mer makt eller anser att vissa landområden borde tillfalla en viss del av befolkningen, eller känner sig diskriminerade på grund av etnisk tillhörighet. Dessa grupper brukar benämnas som rebellgrupper.

Vad gäller fred är det i sig en svår fråga. Fredsforskaren Johan Galtung har valt att skapa två kategorier av fred: Positiv fred och negativ fred. Sverige är ett land som av många skulle beskrivas ha positiv fred, även om det såklart kan diskuteras. Det betyder att vi förutom avsaknad av våld även har demokrati, får våra mänskliga rättigheter respekterade, har tillgång till mat och kläder och andra basbehov. Negativ fred speglas däremot bara av att det råder en avsaknad av våld. I länder med negativ fred är det vanligt att befolkningen saknar tillgång till mänskliga rättigheter, mänsklig säkerhet, mat och boende. Det bidrar till att länder där det råder negativ fred ofta riskerar att falla tillbaka in i konflikter.

I konflikter delas befolkningen in i olika kategorier, och den största kategorin består av dem som kallas civila. Civila personer är de som inte deltar aktivt i krig, dvs de tillhör inte en stridande grupp. Den största gruppen av civila är kvinnor, barn och äldre, som av olika anledningar inte rekryteras som soldater. Krigens utformning har förändrats från att utspela sig mellan stater till att i dag utövas mellan aktörer inom staterna. Det har bidragit till en stor förändring i hur civilbefolkningen drabbas. (Med civilbefolkning menas människor bor i de länder där konflikten utspelar sig, men inte har en aktiv roll i konflikten).

När första världskriget och tidigare krig i historien utspelade sig var det arméer som slogs mot varandra. Slagen utspelade sig ofta på stora fält, utanför städerna. Det bidrog till att det var ovanligt att civila offer omkom. Under andra världskriget skedde det dock en förändring, kriget flyttade sig närmare städerna. Resultatet blev att hela 50 procent – det vill säga hälften - av dem som dog under kriget var civila. Idag har situationen förvärrats ytterligare. Av dem som dör i dagens konflikter är mellan 90 och 95 procent civila offer. Det finns en rad förklaringar till varför det ser ut som det gör. Den främsta orsaken är att kriget i dag utspelar sig i byar och städer – de platser där civilbefolkningen bor och arbetar. Att använda våld mot civila har kommit att användas som en bricka i spelet.

FALLSTUDIE: DEMOKRATISKA REPUBLIKEN KONGO

Kongo, som varit koloniserat av Belgien, blev år 1960 självständigt och det medförde ett namnbyte från Belgiska Kongo till Demokratiska republiken Kongo. Övergången till självständighet kantades dock av oroligheter. Starka ideologier om att endast afrikanska värderingar var tillåtna i landet skapade ett stort förtryck mot den kristna och muslimska befolkningen. Även ekonomin försämrades snabbt på grund av vanskötsel och korruption. Fram till 1990 tilläts inga andra än det styrande partiet i landet. Omvärlden uppmärksammades på situationen och genom stor internationell press påbörjades arbetet mot övergång till demokrati. Det som inträffade var dock att den tidigare sittande presidenten inte accepterade den nya författningen, vilket orsakade politiskt dödläge och satte stopp för de positiva framstegen mot demokrati.

Efter folkmordet i Rwanda 1994 rörde sig stora flyktingströmmar av rwandier till östra Kongo och resultatet blev att konflikten i Rwanda fick fäste även i Kongo. FN har konstaterat att konflikten i Kongo har förvärrats av de oroliga situationerna i grann-

länderna, och än i dag är det en stark påverkansfaktor för den nuvarande situationen i Kongo, som alltså kantas av svåra stridigheter. Konflikten har sitt starkaste fäste i östra delen av Demokratiska Republiken Kongo, där två gerillagrupper utövar stridigheter. Det kommer mer beskrivet i stycket under, med RCD och Mai-Mai-gerillan. Flertalet fredsförhandlingar har slutits i Kongo – det första i juli 1999, dock utan större framgångar. Nya förhandlingar inleddes år 2000 och året därpå stationerades FN-styrkan MONUC i landet, med uppdrag att agera fredsbevarande och bidra till att skapa stabilitet i landet. Den nyvalde presidenten visade vilja att få ett slut på den långa konflikten, politiska partier tilläts och medlingsprocesser tog fart mellan regeringen och rebellgrupper i landet. Det visade sig dock vara svårt. I Kivüregionen i östra Kongo har exempelvis två rebellgrupper, Mai-Mai-gerillan och RCD (Kongolesisk samling för demokrati), fått ett starkt fäste och utövar stridigheter mot varandra. FN-styrkan finns i dag – nio år senare – kvar i landet.

Vad som även har uppmärksammats i det kongolesiska inbördeskriget är den stora utbredningen av våldtäkter som genomförs mot framför allt kvinnor i landet. Enligt resolution 1820 klassas våldtäkt i väpnade konflikter som ett vapen. Detta har fått ett stort massmedialt utrymme och lett till stor uppmärksamhet kring problemet. Siffror visar på att mellan 200 000 och 500 000 kvinnor beräknas ha blivit våldtagna under konflikten i Demokratiska republiken Kongo. Anledningen till att siffrorna varierar så stort beror på att få kvinnor anmäler brotten eftersom kvinnor som blivit utsatta för sexuella övergrepp oftast känner stor skam och skuld.

FN har svarat på situationen genom att belysa problemet i säkerhetsrådet. FN:s generalsekreterare Ban Ki-Moon har även utsett svenska Margot Wallström som FN:s särskilda representant för att bekämpa sexuellt våld i konflikter. Wallström har under det senaste året besökt Kongo flera gånger för att arbeta med problemet. Genom sitt arbete vill Wallström öka antalet praktiska insatser genom patruller som skyddar kvinnor, samt ett ökat antal kvinnor inom de internationella styrkorna. Detta är i linje med resolution 1325, som lyfter kvinnor som aktörer i fred och säkerhetsfrågor. Wallström menar även att det är viktigt att se till att förövarna inte får gå fria, om arbetet med att åter bygga upp landet ska nå resultat. FN:s arbete i Kongo fortsätter och framsteg har gjorts. Exempelvis har en man i Mai-Mai-gerillan som varit ansvarig för strategin att använda våldtäkt som vapen gripits. Mycket arbete återstår i Kongo, men att problemet har uppmärksammats och fått fäste i det internationella samfundet är ett steg i rätt riktning.

”

Endast om kvinnor spelar en full och likvärdig roll kan vi bygga grundvalarna för en hållbar fred, för utveckling, gott ledarskap i samhället, mänskliga rättigheter och rättvisa. ”

Kofi Annan, generalsekreterare för FN 1997-2006

Kampanjen 'Back to School' 2007 i samarbete mellan afghanska regeringen och Unicef fick 1,7 miljoner kvinnliga och manliga studenter och skolelever att återgå till sina studier. På bilden har studenterna hängt upp sina ytterkläder på spikar. Foto: UNMedia

MER MAKT ÅT KVINNOR I FREDSPROCESSEN

Kvinnor utgör en stor del av den grupp som drabbas hårdast av väpnade konflikter. I ett konflikthärjat land är både den kollektiva och den individuella säkerheten liten, eftersom det i krigsdrabbade länder saknas pålitliga rättssystem och institutioner. Kvinnor blir även tvungna att dra ett mycket tungt lass i konflikter, för när deras män rycker in som soldater eller gerillakombattanter får de en dubbel belastning. De förväntas fortsätta ta hand om hushållssysslor och barn, samtidigt som de under krig och konflikter även tvingas bära hela försörjningsbördan. Samtidigt är det viktigt att lyfta fram att även kvinnor i många länder är aktiva kombattanter. Trots det stora ansvar kvinnor tvingas ta i konflikter inkluderas de sällan i fredsprocesser och återuppbyggnadsarbete. Att kvinnor i dag saknar samma rättigheter som män leder till att de har sämre möjligheter att utöva politiskt deltagande. Resolution 1325 vill ändra på det.

Resolution 1325 lyfter fram vikten och behovet av att kvinnor får en tydlig och inflytelserik roll i fredsprocesser. Fyra argument som påvisar vikten av att stärka kvinnors inflytande inom området för resolution 1325:

- Att kvinnor ska ha samma möjlighet att påverka och delta är en fråga om demokrati. En långsiktig och hållbar fred är inte möjlig om hälften av befolkningen står utanför beslutsprocesserna.
- Att kvinnor inte finns med i fredssamtal och återuppbyggnadsprocesser leder till att många av de säkerhetshot som råder för kvinnor inte diskuteras, och det bidrar i förlängningen till att de säkerhetsproblem som råder för kvinnor kvarstår.
- Kvinnor och män ofta har skilda uppfattningar och erfarenheter från krig, eftersom kvinnors och mäns roller under krig ofta skiljer sig åt. Det ökar vikten av en jämställd fördelning under fredsförhandlingar och återuppbyggnadsprocesser för att återspegla hela samhällets erfarenheter och framtidsvisioner.
- Sist men inte minst är det viktigt att kvinnor har en viktig roll i de processer som pågår i samhället. Om kvinnor utesluts från fredssamtal kan konsekvensen bli att de även utesluts i andra viktiga samhällsprocesser, som t ex avväpning, rehabilitering, övergångsregeringar och slutligen i de nybildade regeringarna.

Palestinska kvinnor och isrealiska tanks vid muren mellan Palesina och Israel. Foto Scanpix

SVERIGE OCH 1325

Sverige har sedan resolution 1325 kom till år 2000 arbetat med att ta fram riktlinjer för hur arbetet med resolutionen ska verkställas. Tillsammans med departement, myndigheter och forskningsinstitut har en nationell handlingsplan tagits fram. Den nationella handlingsplanen är en sammanställning av de mål som den Svenska handlingsplanen arbetar genom för att verkställa resolution 1325.

Här följer tre exempel på hur arbetet med resolution 1325 ser ut i Sverige. Dessa tre exempel är hämtade ur Sveriges nationella handlingsplan:

- Kvinnor i konfliktområden ska delta fullt ut och på lika villkor som män på alla nivåer i institutioner för konfliktförebyggande insatser, krishantering, fredsbyggande, humanitära insatser och andra insatser under och efter avslutade krig och konflikter. Nationella och lokala initiativ ska stödjas för att ge kvinnor mer makt vid dessa insatser.
- Skyddet för kvinnor och flickor i samband med konflikter ska stärkas genom insatser som vilar på kvinnors egen analys av sitt skyddsbehov, vilket ökar säkerheten och skapar möjligheter för deltagande, utan att begränsa kvinnors och flickors rörelsefrihet.
- Fler kvinnor ska delta i internationella freds- och säkerhetsfrämjande insatser inom ramen för FN, Europeiska unionen (EU), och andra samarbeten som Sverige driver med regionala organisationer.

UNIFEM:s tidigare Executive Director Noeleen Heyser gläds tillsammans med sina kolleger efter att de talat med general sekreteraren Kofi Annan och i säkerhetsrådet lyft frågorna om kvinnor, fred och säkerhet, 26 oktober 2006. Foto: UNMedia

MÖT NÅGRA FREDSKÄMPAR

BEENA SEBASTIAN

är från Kerala i Indien och har skapat Kulturakademien för fred (CAP). De fokuserar på offentliga tjänstemän och lokala polisers arbete, och uppmuntrar dem till att aktivt arbeta för att kvinnor inte utsätts för våld samt utbildar dem i genuskunskap. För dem som utträttat mest för att stärka de mänskliga rättigheterna för kvinnor, har Beena Sebastian instiftat ett pris. Genom hennes arbete med resolution 1325 finns det i dag en medvetenhet kring genusfrågor och kvinnors rättigheter i Kerala.

ALIYAH STRAUSS

är ordförande för den israeliska sektionen av Women's International League for Peace and Freedom, (WILPF). Strauss är en veteran inom fredsarbete och är även engagerad i "de arga mormödrarna". Det är en organisation bestående av äldre kvinnor som för fram sitt budskap genom humoristiska sångtexter och blomsterbeklädda hattar och väcker uppmärksamhet genom sina fredliga protester. Bland annat sitter de ofta och vaktar sin egen armé så att de inte begår övergrepp mot palestinierna.

KAMILIA KUKU KURA

är från Sudan och har startat organisationen NuWeda. Kamilia Kuku Kura beslöt sig för att för att starta en kamp för den kvinnliga befolkningens rättigheter. För sin kamp greps hon och sattes i sudanesiskt fängelse. Idag är Kamilia Kuku Kura ansvarig för verkställandet av resolution 1325 i Sudan. I sitt arbete med att skapa en grund för genomförandet av resolution 1325 har fem starka kvinnoorganisationer från olika delar av Sudan samlats i ett nyupstartat nätverk för 1325.

”

If we do not take the initiative, we will be swept under the carpet.

Beena Sebastian

”

”

”Using humour is among the unexpected methods we women often use in a situation which is not at all humorous. Because if we don't laugh we are going to cry, so let's laugh”

Aliyah Strauss

”

PROBLEM

De främsta problemen med resolution 1325 är att det saknas:

- **Mätbara mål.**
- **Tidsramar som sätter press på beslutsfattare att genomföra arbetet med resolution 1325.**
- **Mekanismer som underlättar ett förebyggande arbete.**
- **Tydliga ledare och ambassadörer för frågorna.**
- **Ekonomiska resurser, i såväl medlemsstaterna som i FN.**
- **Engagerade män.**

LÖSNINGAR

För att förbättra arbetet med att verkställa resolution 1325 behövs:

- **Ökad kunskap om resolution 1325 hos såväl politiker som hos allmänheten.**

- **Arbete för att de nationella handlingsplanerna revideras. Ett av kraven med handlingsplanerna bör vara att det finns tydliga tidsramar och mätbara mål.**

- **Hjälp av det civila samhället i arbetet med nationella handlingsplaner, då stor del av den kunskap som finns om resolution 1325 återfinns bland gräsrotterna.**

- **Uppmuntran av kvinnors aktörskap.**

- **Press på politikerna att utse "ambassadörer" för resolution 1325.**

- **Att männen engagerar sig.**

PROBLEM

LÖSNINGAR

DET HÄR ÄR operation1325

För att föra ut kunskap om resolution 1325 i Sverige och internationellt har en organisation vid namn Operation 1325 bildats. Det är en paraplyorganisation för fem svenska kvinno- och fredsorganisationer som presenteras på nästa sida. Genom sin bredd av medlemsorganisationer utgör Operation 1325 en mycket viktig del av det arbete som bedrivs inom ramen för resolution 1325 i Sverige. Det visar på behovet av ett engagerat civilt samhälle för att öka kvinnors deltagande.

Målet för Operation 1325 är att bidra till att FN:s resolution 1325 om kvinnor, fred och säkerhet förverkligas. Vi verkar för ”mer makt åt kvinnor i fredsprocesser”. Utgångspunkten i arbetet är att fred är en mänsklig rättighet och att konflikter måste lösas med fredliga medel. För att det ska vara genomförbart krävs det ett starkt civilt samhälle med organisationer och individer som verkar aktivt för förändring.

Vad gör Operation 1325?

www.operation1325.se

- Utbildar genom föreläsningar för studenter och fördjupningsutbildningar tillsammans med Sida.
- Informerar genom konferenser, seminarier, publikationer och böcker.
- Påverkar genom att delta i arbetet med förslag till den svenska nationella handlingsplanen, och initiativ till riksdagsmotioner.
- Samarbetar internationellt och utför nätverksarbete: genom internationella konferenser, samt samarbeten med kvinnoorganisationer i Palestina och Sudan.
- Granskar genom att följa upp hur arbetet med den svenska nationella handlingsplanen går, samt kartlägger hur könsfördelningen ser ut i EU:s missioner.

VÅRA MEDLEMSORGANISATIONER

Kvinnor för Fred.

Mål: Inspirera kvinnor att föra en kamp mot krig och militarism och för fred och nedrustning.

www.kvinnorforfred.se

Internationella Kvinnoförbundet för Fred och Frihet

(IKFF) är den svenska sektionen av den internationella fredsorganisationen Women's International League for Peace and Freedom (WILPF).

Mål: att lyfta fram kvinnors roll som aktörer i freds- och säkerhetsfrågor.

www.ikff.se

UNIFEM är Förenta Nationernas utvecklingsfond för kvinnor.

Mål: Arbetar för att öka jämställdheten och förbättra kvinnors mänskliga rättigheter.

www.unifem.se

Riksförbundet Internationella Föreningar för Invandrarkvinnor

Mål: Att underlätta för invandrar- och flyktingkvinnors integration i Sverige.

www.riffi.nu

Sveriges Ekumeniska Kvinnoråd är ett forum för kristna kvinnor i Sverige.

Mål: SEK vill genom sin verksamhet arbeta för jämställdhet och mänskliga rättigheter utifrån kristna värderingar.

www.sek-vbd.se

